

Bài Tập Tiếng Việt Lớp 4 Hay

ĐỀ 1

I. ĐỌC THẦM VÀ TRẢ LỜI CÂU HỎI:

ĐIỀU NÊN LÀM NGAY

Trong một khóa học về tâm lí học, vị giáo sư ra đề bài như sau: “Trong vòng một tuần, anh chị hãy đến gặp người mà mình quan tâm và nói với họ rằng anh chị yêu mến họ. Đó phải là người mà trước đây, hoặc đã lâu anh chị không nói những lời như vậy”.

Đề bài xem ra đơn giản. Thế nhưng, hầu hết cánh đàn ông trong lớp đều đã trên 30 tuổi và cảm thấy vô cùng khó khăn khi thực hiện đề bài này vì họ hiếm khi thể hiện tình cảm của mình với một ai đó. Cuối cùng, thì cũng có một người đàn ông đã kể lại câu chuyện của mình :

“Cách đây 5 năm, giữa tôi và bố tôi có một bất đồng sâu sắc, và từ đó đến nay vẫn chưa giải quyết được. Tôi tránh gặp mặt ông, ngoại trừ những trường hợp không được khi phải họp gia đình. Nhưng ngay cả những lúc ấy, chúng tôi cũng hầu như không nói với nhau một lời nào. Vì vậy, tôi đã thuyết phục bản thân để đến xin lỗi và nói với bố tôi rằng tôi yêu ông ấy.

Quyết định ấy dường như đã làm giảm đi phần nào áp lực nặng nề trong lòng tôi. Đêm hôm đó, tôi hầu như chẳng chợp mắt nổi. Ngày hôm sau, tôi đến nhà bố mẹ và bấm chuông, lòng thầm mong bố sẽ mở cửa cho tôi. Tôi lo sợ rằng nếu mẹ mở cửa thì dự định của tôi sẽ không thành, tôi sẽ bày tỏ với mẹ thay vì với bố. Nhưng may quá , bố tôi đã ra mở cửa.

Tôi bước vào và nói: “Con không làm mất thời gian của bố đâu, con đến chỉ để nói với bố rằng bố hãy tha lỗi cho con và con yêu bố.”

Có một sự chuyển biến trên khuôn mặt của bố tôi. Gương mặt ông dần ra, những nếp nhăn dường như biến mất và ông bắt đầu khóc. Ông bước đến, ôm chầm lấy tôi và nói: “Bố cũng yêu con, con trai ạ! Nhưng bố chưa biết làm thế nào để có thể nói với con điều đó.”

Đó là thời khắc quý báu nhất trong đời tôi. Hai ngày sau, bố tôi đột ngột bị một cơn đau tim và vẫn còn nằm trong bệnh viện cho đến bây giờ. Nếu như tôi trì hoãn bộc lộ với bố, có lẽ tôi không còn cơ hội nào nữa”.

Theo Đen-nit E. Man-nơ-ring

Khoanh vào chữ cái đặt trước câu trả lời đúng:

1. Những người đàn ông cho rằng đề bài khó ở chỗ nào?
 - a. Thật khó lòng nói lời yêu thương với người đã lâu mình không nói.
 - b. Thật khó khăn để nói lời xin lỗi ai đó.
 - c. Thật hiếm khi thể hiện tình cảm của mình với một ai đó.
2. Người đàn ông trong câu chuyện đã phải vượt qua khó khăn gì để có thể nói lời xin lỗi và nói lời yêu thương với cha mình?
 - a. Vượt qua một chặng đường dài.
 - b. Vượt qua gia đình anh ta.
 - c. Vượt qua chính bản thân anh ta.
3. Câu chuyện muốn nói với em điều gì?
 - a. Phải xin lỗi bố mẹ ngay khi mình mắc lỗi.
 - b. Đừng nên trì hoãn nói lời xin lỗi và yêu thương với một ai đó.
 - c. Hãy luôn sống trong tình yêu thương.

II. LUYỆN TỪ VÀ CÂU:

1. Câu chuyện trên có 4 từ láy. Theo em, dòng nào sau đây có đủ và đúng những từ láy đó.
 - a. hầu hết, chuyển biến, nặng nề, khó khăn.
 - b. sâu sắc, khó khăn, nặng nề, đột ngột.
 - c. đột ngột, sâu sắc, hầu hết, nặng nề.
2. Tiếng *yếu* gồm những bộ phận cấu tạo nào?
 - a. Chỉ có vần.
 - b. Chỉ có vần và thanh.

c. Chỉ có âm đầu và vần.

3. Tìm lời nói trực tiếp trong đoạn văn sau. Có thể đặt những lời nói trực tiếp đó xuống dòng, sau dấu gạch đầu dòng không? Vì sao?

Trong một khóa học về tâm lí học, vị giáo sư ra đề bài như sau: “ Trong vòng một tuần, anh chị hãy đến gặp người mà mình quan tâm và nói với họ rằng anh chị yêu mến họ. Đó phải là người mà trước đây , hoặc đã lâu anh chị không nói những lời như vậy”.

4. Từ *quyết định* trong các câu sau là động từ hay danh từ

a. Tôi quyết định về nhà bố mẹ để xin lỗi và nói với bố tôi rằng tôi yêu ông ấy.

b. Quyết định ấy dường như đã làm giảm đi phần nào áp lực nặng nề trong lòng tôi.

c. Tôi rất hài lòng về quyết định của mình.

III. TẬP LÀM VĂN:

1. Mượn lời người cha , em hãy kể lại câu chuyện này.

2. Em hãy viết lại câu chuyện có lời mở đầu như sau:

Tôi đã có một quyết định thật đúng lúc. Quyết định ấy đã làm cho tâm hồn tôi trở nên nhẹ nhõm và thanh thản hẳn lên. Đó chính là thời khắc quý báu nhất trong đời tôi. Chuyện là thế này ...

ĐỀ 2

I. ĐỌC THẦM VÀ TRẢ LỜI CÂU HỎI:

ĐƯỜNG ĐUA CỦA NIỀM TIN

Thủ đô Mê-xi-cô một buổi tối mùa đông năm 1968. Đồng hồ chỉ bảy giờ kém mười phút. Vận động viên Giôn Xti-phen Ác-va-ri, người Tân-da-ni-a tập tễnh kết thúc những mét cuối cùng

của đường đua Thế vận hội Ô-lim-pic với một chân bị băng bó. Anh là người cuối cùng về đích trong cuộc thi ma-ra-tông năm ấy.

Những người chiến thắng cuộc thi đã nhận huy chương và lễ trao giải cũng đã kết thúc. Vì thế sân vận động hầu như vắng ngắt khi Ác-va-ri, với vết thương ở chân đang rớm máu, cố gắng chạy vòng cuối cùng để về đích. Chỉ có Búc Grin-xpan, nhà làm phim tài liệu nổi tiếng là còn tại đó, đang ngạc nhiên nhìn anh từ xa chạy tới. Sau đó, không giấu được sự tò mò, Búc tới chỗ Ác-va-ri đang thở dốc và hỏi tại sao anh ta lại cố vất vả chạy về đích như thế khi cuộc đua đã kết thúc từ lâu và chẳng còn khán giả nào trên sân nữa.

Giôn Xti-phen trả lời bằng giọng nói hụt hơi: “Tôi rất hạnh phúc vì đã hoàn thành chặng đua với cố gắng hết mình. Tôi được đất nước gửi đi chín ngàn dặm đến đây không phải chỉ để bắt đầu cuộc đua – mà là để hoàn thành cuộc đua.”

Bích Thủy

Khoanh vào chữ cái đặt trước câu trả lời đúng:

1. Vận động viên Giôn Xti-phen Ác-va-ri đã về đích trong tình huống đặc biệt như thế nào?

- a. Anh là người về đích cuối cùng.
- b. Anh bị đau chân.
- c. Anh vẫn tiếp tục chạy về đích khi cuộc thi và lễ trao giải đã kết thúc từ lâu.

2. Tại sao anh phải hoàn thành cuộc đua như vậy?

- a. Vì đó là quy định của ban giám khảo.
- b. Vì anh muốn gây ấn tượng cho mọi người.
- c. Vì anh muốn làm tròn trách nhiệm của một vận động viên đối với đất nước mình : tham gia và hoàn thành cuộc đua.

3. Câu chuyện muốn nói với em điều gì?

- a. Hãy nỗ lực hết mình và có trách nhiệm hoàn thành trọn vẹn công việc của mình.
- b. Đừng bỏ cuộc khi thi đấu thể thao.

c. Đừng buồn khi không giành được chiến thắng trong cuộc thi.

II. LUYỆN TỪ VÀ CÂU:

1. Đoạn truyện sau đã dùng sai một số từ chỉ thời gian. Em hãy sửa lại cho đúng:
Những người chiến thắng cuộc thi sẽ nhận huy chương và lễ trao giải cũng đang kết thúc. Chỉ có Búc Grin-xpan , nhà làm phim tài liệu nổi tiếng là còn tại đó, đã ngạc nhiên nhìn anh từ xa chạy tới. Sau đó, không giấu được sự tò mò, Búc bước tới chỗ Ác-va-ri đang thở dốc và hỏi tại sao anh ta lại cố vất vả chạy về đích như thế khi cuộc đua vừa kết thúc từ lâu và chẳng còn khán giả nào trên sân nữa.

2. Tìm tính từ trong đoạn văn sau:

Sân vận động hầu như vắng ngắt khi Ác-va-ri , với vết thương ở chân đang rớm máu, cố gắng chạy vòng cuối cùng để về đích.

III. TẬP LÀM VĂN:

1. Em hãy viết phần mở bài gián tiếp cho câu chuyện Đường đua của niềm tin.

2. Tưởng tượng rằng , em cùng người thân đã cùng đọc câu chuyện Đường đua của niềm tin. Em hãy ghi lại cuộc trao đổi với người thân về tính cách đáng khâm phục của vận động viên Giôn Xti-phen Ác-va –ri.

ĐỀ 3**I. ĐỌC THẦM VÀ LÀM BÀI TẬP:****KHÔNG NGỪNG NỖ LỰC**

Có người đã để ý thấy rằng – cuộc sống và tài khoản ngân hàng có những điểm tương đồng nhau – những điều “cuộc sống trao ban” cho họ cũng nhiều như những điều họ đã “đầu tư vào cuộc sống”. Tài khoản của tôi tuy chẳng nhiều nhận gì nhưng tôi vẫn có thể “rút ra” từ cuộc sống của mình vô vàn những niềm vui và sự mãn nguyện nếu như tôi chịu khó chú ý đến những điều tôi đem lại cho đời.

Ga –ri Play-ơ đã từng là một đấu thủ lừng danh trong các giải thi đánh gôn quốc gia và quốc tế trong nhiều năm trời. Mọi người thường nói với anh là: “Tôi sẽ đánh đổi bất cứ thứ gì để có thể đập được một cú gôn như anh”.

Một ngày kia, khi nghe câu nói kiểu ấy, Play-ơ nhún vai đáp rằng: “Không phải, bạn sẽ không làm được đâu. Bạn sẽ chỉ chơi gôn (*) được như tôi nếu bạn thấy những việc cần làm là dễ dàng! Bạn có biết phải làm gì để có được những cú đánh như tôi không? Hằng ngày, bạn phải thức dậy lúc 5 giờ sáng để tới sân tập, và phải đập một ngàn cú! Khi đôi tay bạn bắt đầu rớm máu, bạn vào căng tin rửa tay rồi dán băng cá nhân lên đó, xong lại ra sân và đập một ngàn cú khác! Đó là bí quyết để có được những cú đánh gôn như tôi đấy bạn ạ!”

Đích nhắm của anh ấy là trở thành một cầu thủ đỉnh cao. Giác mơ thượng thừa đó buộc anh phải thực hành mỗi ngày, luyện tập, luyện tập và không ngừng luyện tập. Nếu niềm khát khao của bạn trở nên cháy bỏng trong cuộc sống – muốn yêu và được yêu, muốn được ném trái thật nhiều niềm vui, không ngừng mở rộng và làm đẹp thêm các mối quan hệ ...thì bạn sẽ đặt bao nhiêu nỗ lực của mình vào những giấc mơ đó? Hãy thực hành đi, rồi những điều này sẽ trở nên khả thi hơn.

Thực tế là bạn có bao giờ chú ý kiếm tìm niềm vui mỗi khi thấy cõi lòng hoang vắng, u buồn? Bạn có nỗ lực cải thiện các mối quan hệ khi thấy chúng không suôn sẻ? Mọi việc chẳng phải lúc nào cũng dễ dàng cả đâu, nhưng rất đáng công để bạn phải nỗ lực đấy!

(*) gôn (golf): Môn thể thao dùng vợt đánh cho quả bóng con vào lỗ trên sân cỏ

Thực tế là bạn có bao giờ chú ý kiếm tìm niềm vui mỗi khi thấy cõi lòng hoang vắng, u buồn? Bạn có nỗ lực cải thiện các mối quan hệ khi thấy chúng không suôn sẻ? Mọi việc chẳng phải lúc nào cũng dễ dàng cả đâu , nhưng rất đáng công để bạn phải nỗ lực đấy!

III. TẬP LÀM VĂN:

Là học sinh ai mà chẳng gặp những khó khăn trong học tập . Em cũng đã từng gặp không ít những thách thức , trở ngại khi làm một bài toán khó, một bài tập làm văn lạ hay một bài thủ công...nhưng em đã cố gắng vượt qua. Hãy kể lại câu chuyện ấy cho các bạn cùng nghe.